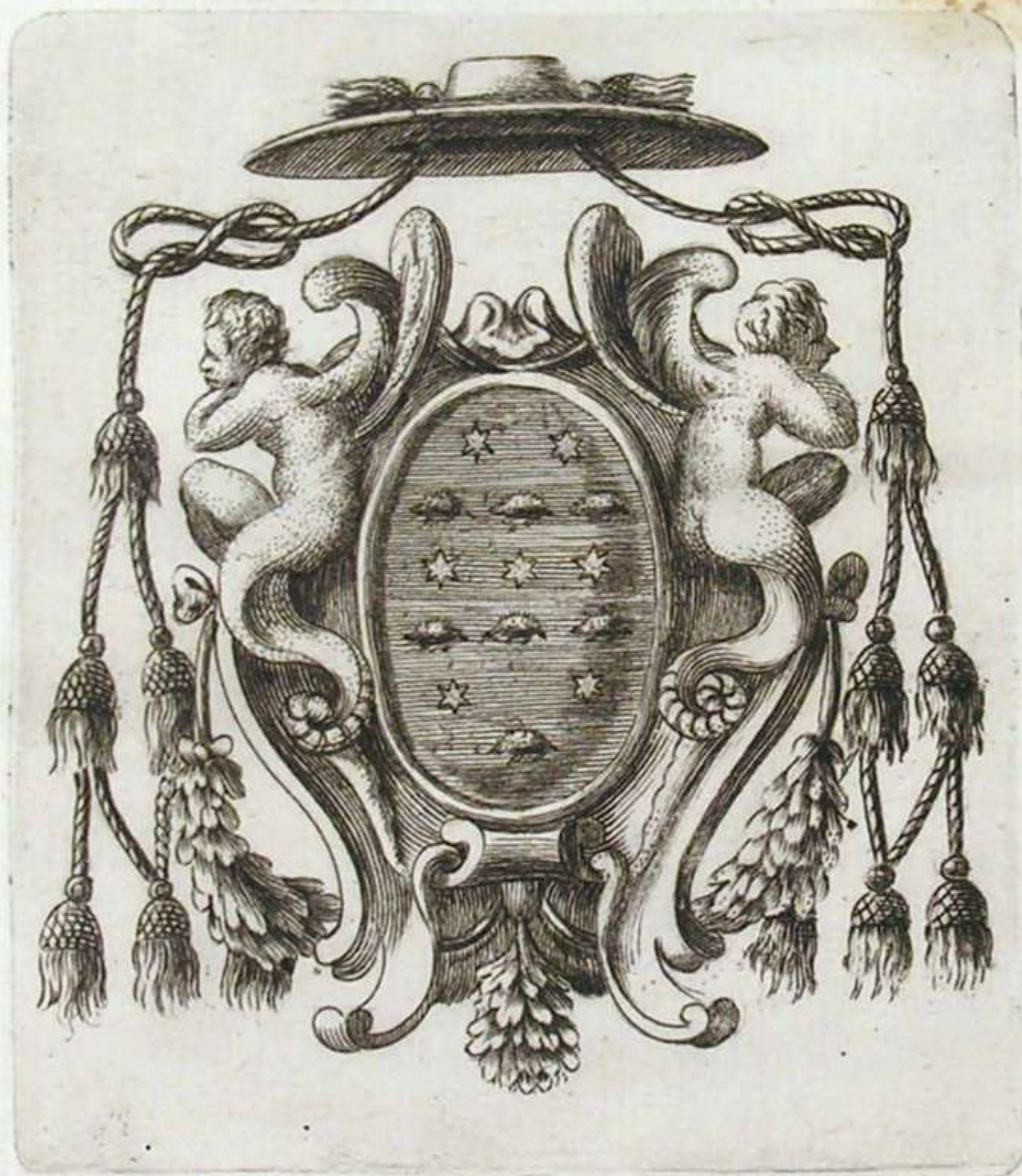


253.1 (45)

8

EPISTOLA
PASTORALIS
AD CLERUM ET POPULUM
PISTORIENSEM
ET PRATENSEM.



ROMAE MDCCLXXX.

PER BENEDICTUM FRANCESI
SUPERIORUM PERMISSU.

EPISTOLA
PASTORALIS
AD CLERUM ET POPULUM
PISISTORINENSEM
ET PRATENSEM.



ROMAE MDCCLXXX
—
PER BENEDICTUM FRANCIS
SUPERIORUM PERMISSU.

☀(III)☀

SCIPPIO DE RICCIIS

DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

EPISCOPUS PISTORIENSIS ET PRATENSIS

SS. D. N. PRAELATUS DOMESTICUS
ET PONTIFICIO SOLIO ASSISTENS.



*Venerabilibus Fratribus, Dilectissimis Filiis Capitulo, Clero,
& Populo suo salutem in Domino.*



UM primum novimus, VENERABILES FRATRES, DILECTISSIMI FILII, providentia Clementissimi Principis nostri, & iudicio, atque auctoritate SS^mi in Christo Patris D. N. PII Papae VI., cuius sollicitudo ad omnes se extendit Ecclesias, electos nos esse ad Ecclesiae Pistoriensis, & Pratenfis regimen, statim animo concepimus totum quod ipsi sumus vobis deberi, & statim ita vos charitatis vinculo amplexi sumus, ut semper memoriam vestri fecerimus in orationibus ad Dominum. Aequum ergo erat hac ipsa die, qua consecrationis nostrae munere accepto plenitudinem etiam potestatis accepimus; Vos de hoc commonere, Vos per litteras in Domino salutare, testantes desiderium nostrum cito veniendi ad Vos ad opus ministerii in aedificationem Corporis Christi, & anticipantes nobis gaudium & consolationem, quam ob fidem & pietatem vestram largius praesentes accipiemus. Fatemur quidem, ubi primum aliquis rumor ad aures pervenit de hac vocatione nostra, ita nos esse velut inopino casu commotos atque percussos; ut vox

adhaeserit faucibus nostris : neque enim prae confusione & timore mens erat ad dijudicandum aut quid consilii capere , aut quo nos vertere oporteret . Terrebat nos Ministerii sublimitas , terrebat iudicium Domini magnum super Pastores , qui ejus oves ipsis concreditas aut nesciunt in vias salutis dirigere , aut negligunt : neque blandiebamur nobis aliquid posse ex eo quod Vicarii munus per plures annos in Florentina Dioecesi gesserimus ; nam etsi Clerus ille omni virtutum genere conspicuus errorum nostrorum oblitus , deque nostra tantum bona voluntate cogitans , ea dederit amoris & benevolentiae signa ob sibi praestitam in ministerio servitutum , ut non sine lacrymis in grati animi testimonium nos discedere coegerit ; in multis tamen offendisse scimus ; & fatemur , si quid minus male egimus , totum acceptum debere Patri nostro amantissimo Archiepiscopo Florentino , cuius doctrina , pietas , patientia , debilem sustinuit , frigescentem fovit , imperitum instruxit . Ex eo itaque tempore experti fuimus , quam periculosum esset imparibus meritis tam sublimi satisfacere dignitati , ideoque libenter a tanto munere liberari optabamus . Sed aequae etiam terrebat , quae lata est a Domino adversus servum , qui acceptum talentum abscondit , maledictio , quia verebatur ne oblatam crucem baiulare detrectantes a via aberraremus , per quam Dominus fortasse constituerat , ut eum sequeremur ad aeternam in Coelis gloriam promerendam , quam nobis Sanguinis sui pretio adquisivit , & quae unum plane est necessarium . Itaque iterum iterumque clamabamus gementes ad Dominum ut si quo inodo inculpatim a tam gravi ministerio liberaremur . Verum quoniam sic fuit placitum ei , cuius nutu omnia fiunt , ut tam formidando oneri humeros subiiceremus , ideo , cum adhuc refugeret animus vel cogitare quae in Episcopis requirit Apostolus Paulus , ad illa nos vertere opus fuit , quae fractum magnitudine dignitatis animum aliquo modo sublevarent .

rent . Et sane valde nos sublevavit dulcis recordatio sanctissimi viri , qui hanc ipsam olim rexit Pistoriensem & Pratensem Ecclesiam , Gherardi nempe Gherardii , quocum aliqua sanguinis coniunctione devincimur ; speravimus enim futurum fore , ut eius exempla incitamento nobis essent perpetuo ad rem bene gerendam , quam ipse gessit egregie . Praeterea , & quidem maxime , mentem exercitam & agitatam recreavit Virgo inclyta Catharina , de cuius agnatione potius quam de fumosis imaginibus iure gloriamur ; dubitare quippe non poteramus ut quae gentem suam tanto favore semper prosequuta est , modo nos ad Episcopatum evectos illius Ecclesiae , in qua sacrum eius Corpus requiescit , suo praesidio destitutos relinqueret . Accessit ad haec praeclara de Ecclesia Pistoriensi , & Pratenfi fama undique circumfusa . Vivunt namque etiam nunc , vivunt Praedecessorum nostrorum monumenta magis quam in externo cultu in animis omnium insculpta . Vivit memoria Friderici Alamannii , qui factus forma gregis ex animo , & spiritu consilii & fortitudinis plenus ita vestram gubernavit Ecclesiam , ut florentissimam aeterno Sponso suo restituerit . Qui vero huic suffectus est Ioseph de Hipolytis tanto amore eam prosequutus est , ut non tantum neque carnem neque sanguinem respexerit , sed Gentem quoque suam adduxerit ad honorifica Familiae iura in Ecclesiae commodum abdicanda , avitumque patrimonium non parva ex parte dedicaverit ; qui , quamvis magis ostensus quam datus , tot ac talia reliquit exempla virtutum ut Gregis pars una Pastorem , alia Magistrum , pauperes in illo Patrem amissum senserint : ac tota Ecclesia iam Alamannii cura ornatissima , non modo in antiquo cultu se fuisse servatam , sed etiam non parum splendoris eius opera sibi accessisse libens meritoque aeternum profitebitur .

In Domino itaque confortati , & in potentia virtutis eius , in quo omnia possumus , & sine quo nihil
sumus

sumus, Venerabiles Fratres, Dilectissimi Filii, ad Ecclesiae vestrae administrationem adcedimus expectantes a Domino gratiam in auxilio opportuno, ut ipse custodiat introitum nostrum, & in laetitia consummemus cursum nostrum, & ministerium verbi, quod accepimus a Domino Iesu testificari Evangelium Gratiae Dei. Quapropter vestram opem imploramus, quotquot ad Altaris munus estis assumpti. Deprecamini cum clamore valido, & lacrymis ostiam offerentes, ut ministerium nostrum secundum Apostoli monita digne impleamus.

Ac primum vos compellamus, qui ratione muneris & dignitatis principem in Ecclesia tenetis locum. Vos estis Ecclesiae Senatus, quorum opera, & consilio multum nos iuvari confidimus; cum enim persuasum nobis esse debeat, ut monet Sanctus Bernardus, Episcopale opus, curamque Pastoralem digne non posse administrari sine consilio, illud in animo est ita Ecclesiam nostram administrare, ut semper nobis usurpare liceat Sancti Cypriani verba: *Quod ex primordio mei Episcopatus statuerim nihil sine consilio vestro mea privatim sententia gerere.* At vero etiam vos gerite tamquam membra suo capiti cohaerentia, nec dedignemini ullo unquam tempore coadiutores, & cooperatores Episcopi vestri iure merito dici.

Universis vero Pastoribus animarum, quorum curae pars aliqua Gregis nostri commissa est, quantum in Domino commendemus, ut oves suas in iustitia, & veritate, ut monet Sancta Tridentina Synodus, pascant, & regant, dicere satis non possumus. Scimus quidem Seminarium Pistoriense iamdiu celeberrimum talibus doctrinae, & pietatis argumentis vos iam a pueritia imbuisse, ut ad recte parochialia officia obeunda nihil desiderare quis possit. Sed cavete ne unquam in vacuum Gratiam Dei recepisse videamini; cavete ne unquam lumen, quod in vobis est, tenebrae fiant, & illud *Vae* audire debeatis, quod Ezechielis

voce

voce Pastoribus Israel dixit Dominus Deus . Pascite verbo & exemplo gregem vestrum , & quod infirmum est consolidate , quod aegrotum sanate , quod confractum est alligate , quod abiectum reducite , quod perierat quaerite , ita ut oves non dispergantur , sed illud dicere possimus de vobis , quod solícite curastis vosmetipsos probabiles exhibere Deo operarios inconfusibiles recte tractantes verbum veritatis .

Vos autem quotquot estis fideles electae Sponsae nostrae Filii charissimi , rogamus , & obsecramus , ut semper sitis Pastoribus animarum vestrarum obediētes , & ab eis accipientes quomodo oporteat vos ambulare , & placere Deo , sic ambuletis , ut abundetis magis ; haec est enim voluntas Dei sanctificatio vestra . Idcirco illorum exhortationes audituri solemnibus , festisque diebus ad suam quisque conveniat Parochialem Ecclesiam , ut sic & Pastor oves suas melius agnoscere possit , & ipsae vocem eius audiant , & discant vas suum possidere in sanctificatione , & honore . Hoc a vobis expectat Ecclesia : hoc Nos a vobis enixe exposcimus : ad quod excitat etiam vos , atque impellit Regii Archiducis Petri Leopoldi M. Ducis nostri amantissimi pietas , & providentia , qua cunctos sibi subiectos populos ad omnem iustitiam sectandam clementissime promovet , atque conducit .

Demum ad Vos convertimur Sacrae Virgines Christi Sponsae , quae a saecularibus curis liberae , ac solutae in orationibus , & vigiliis vitam ducitis , & estis gregis Domini primitiae , coronae fidei , pretiosae margaritae , ac templi illius lapides , cuius fundamentum , & lapis angularis est Christus : adiuvate nos precibus vestris ad Deum , ut aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi , & manifestandum illud ita ut oportet .

Ut autem oratio vestra , Venerabiles Fratres , Dilectissimi Filii , sit accepta apud Deum , & gratia Dei id percipiamus , quod petimus , Beatissimae Virginis Mariae , & Sancto-

atorum utriusque Ecclesiae Tutelarium imploramus auxi-
lium, sperantes, quod eorum meritis dabit nobis virtutem,
qui contulit dignitatem.

Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis.

Romae extra Portam Flaminiam VII. Calendas Iulias A. S.
CICICCCCLXXX.

